

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 233

гр. Варна, 27.04.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Петя Ив. Петрова Въззивно частно гражданско дело № 20223000500174 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по ч.гр.д. № 174/2022 г. по описа на Варненския апелативен съд е по реда на чл. 274 от ГПК и е образувано по частна жалба на С. ОСМ. ЮМ., подадена чрез адв. Н.Н., против определение № 62/28.02.2022 г., постановено по в.гр.д. № 40/2022 г. по описа на Окръжен съд Търговище, с което е оставена без разглеждане като недопустима частната й жалба срещу отказа на ЧСИ А.З. да прекрати принудителното изпълнение по изпълнително дело № 20127690400929 и да издаде постановление за прекратяване на изпълнителното производство, като е прекратено производството по в.гр.д. № 40/2022 г. по описа на ОС Търговище и частната жалба е върната на ЧСИ за произнасяне с изричен акт по искането й.

Жалбоподателката е настоявала, че обжалваното определение е неправилно – незаконосъобразно по изложени съображения за обжалваемост на мълчаливия отказ на съдебния изпълнител в хипотеза на липса на произнасяне от същия по искането на длъжника, като е молила за отмяна на определението на окръжния съд и след събиране на исканите доказателства в открито съдебно заседание за произнасяне по същество от настоящата инстанция с прекратяване на изпълнителното производство. Молила е за присъждане на разноските по делото.

Насрещната страна „Банка ДСК“ АД, чрез юрисконсулт И., е подала писмен отговор, с който е оспорила частната жалба и по съображения за неоснователността й е молила за отхвърлянето й и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Частната жалба е подадена в срок, редовна е и допустима, а разгледана по същество тя е неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателката е длъжник по изпълнителното дело № 20127690400929 по описа на ЧСИ Загорова от гр. Търговище, образувано по молба на взыскателя „Банка ДСК“ АД за събиране на парично задължение по договор за кредит, въз основа на издаден в полза на банката изпълнителен лист. Изпълнението е насочено срещу недвижим имот на длъжника, представляващ търговски обект в гр. Попово, ул. „Панайот Хитов“ № 11а. Последната публична продажба на имота е обявена за нестана с протокол от 24.01.2022 г. По изпълнителното дело, С.Ю. е молила за прекратяване на изпълнителното производство на осн. чл. 433, ал. 1, т. 5 от ГПК (посоченото от взыскателя имущество не може да бъде продадено и не може да бъде намерено друго секвестрируемо имущество), като с постановление от 05.02.2021 г. съдебният изпълнител е постановил отказ. Отказът е обжалван, а жалбата срещу постановлението на ЧСИ от 05.02.2021 г. е оставена без уважение с Решение №4/18.03.2021 г. по в. гр. д. № 20213500500056 на ТОС.

Жалбата си пред окръжния съд с вх.№ 1340/24.01.2022 г., по която е образувано в.гр.д. № 40/2022 г. по описа на ТОС, С. ОСМ. ЮМ. е насочила срещу отказ на ЧСИ А.З. да прекрати принудителното изпълнение по изпълнително дело № 20127690400929 и да издаде постановление за прекратяване на изпълнителното производство. Изложила е, че имотът не е продаден след осем публични продажби, че длъжникът няма друго имущество и доходи, за да удовлетвори взыскателя, което декларира в производство по чл. 448 ГПК, както и че вместо да прекрати принудителното изпълнение частният съдебен изпълнител е насрочил нова продажба и с това извършвал незаконосъобразно изпълнение. Молила е съдът да прекрати принудителното изпълнение.

Понастоящем, изричен акт на ЧСИ (след 05.02.2021 г.) с отказ да прекрати изпълнителното производство не е постановен по изпълнителното дело.

В съответствие с разпоредбата на чл. 435, ал.2, т.6 от ГПК, длъжникът разполага с право да обжалва отказа на съдебния изпълнител да прекрати принудителното изпълнение. Този отказ, обаче следва да е обективиран в акт на съдебния изпълнител. Недопустимо е, както правилно е посочил и окръжния съд, обжалването на „мълчалив отказ“. Законодателят не е предвидил такава правна възможност и не е предоставил правни средства за защита. На обжалване подлежи отказа на ЧСИ като нарочен негов акт. В този смисъл е и предвидената от законодателя обжалваемост на „действията“ на съдебния изпълнител (не на бездействията), които действия винаги се обективират в съответните актове на съдебния изпълнител. Т.е. за допустимостта на жалбата е необходимо изрично произнасяне на съдебния изпълнител, обективиращо отказа му да извърши исканото от страната действие. При липсата на този акт, няма произнасяне на ЧСИ и жалба по реда на чл. 435, ал. 2 ГПК е недопустима. Следва да се посочи, че в производството по обжалване действията на съдебния изпълнител съдът не е овластен да извършва дължимото действие или да задължава съдебният

изпълнител, а предвид контролните му правомощия преценява само законосъобразността на обжалвания несъдебен акт (така ТР № 3 от 12.07.2005 г. по т. д. № 3/2005 г., ОСГТК на ВКС). Затова и окръжният съд не може, при липса на произнасяне от съдебния изпълнител, за пръв път да се произнесе по искането за прекратяване и да постанови такова. В този смисъл оплакванията в настоящата частна жалба с доводи за обжалваемостта на мълчалив отказ и за задължение на съда да се произнесе по исканото действие, са неоснователни. Окръжният съд е достигнал до идентичен правен извод, като освен това с обжалваното определение като е установил, че в жалбата се съдържа искане за прекратяване на изпълнителното производство, по което ЧСИ следва да се произнесе, правилно му е изпратил същото. Предвид изложеното, обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

Ответникът е представляван в настоящото производство от юрисконсулт, поради което с оглед изхода му следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 50 лв., които жалбоподателката следва да му плати.

Водим от горното, Варненският апелативен съд.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 62/28.02.2022 г., постановено по в.гр.д. № 40/2022 г. по описа на Окръжен съд Търговище.

ОСЪЖДА С. ОСМ. ЮМ. с ЕГН ***** от гр. Попово, ул. "Райко Даскалов" № 2, бл. 7, ет.4, ап. 12 да заплати на „Банка ДСК“ АД, ЕИК 121830616 гр.София, сумата от 50 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не може да се обжалва.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____